

Jan 3:5-6 ⁵Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 227.2 Boží Duch musí vykonat svoje dílo v srdci. Všichni, kteří nezakusili jeho obnovující moc, jsou plevy mezi pšenicí.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 117.1 Velkým tématem, které jako břemeno tíží každého člověka by mělo být: Je mé srdce obnoveno? Je mé nitro proměněno? Jsou mé hříchy odpuštěny skrze víru v Krista? Jsem znovuzrozen?

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1075.7 Znovuzrození je v tomto čase tolik vzácnou zkušeností. Proto je v církvích tolik zmatků. Je mnoho, tak mnoho lidí, kteří si přisvojují Kristovo jméno, a přitom nejsou posvěceni a svatí. Jsou sice pokřtěni, ale přitom zaživa pohřbeni. Nezemřeli vlastnímu já, a proto nepovstali k novému životu v Kristu (Manuscript 148, 1897).

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 16.4 Skutečné obrácení je radikální změna. Směřování mysli a sklony srdce by se měly zásadně proměnit a život by se měl stát novým v Kristu.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 178.1 Máte-li v srdci hořkou závist a svár, neoslavujte a nelžete proti pravdě. Tato moudrost nesestupuje shůry, ale je pozemská, smyslná, ďábelská. Neboť kde je závist a svár, tam je zmatek a každý zlý skutek. Avšak moudrost, která je shůry, je nejprve čistá, pak pokojná, laskavá a snadno uchopitelná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, bez předpojatosti a bez pokrytectví. A ovoce spravedlnosti je zaseto v klidu těch, kdo působí pokoj.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 178.2 Zde je uvedeno ovoce, které je jasným důkazem změny člověka, který předtím plný elánu krácel životem – změny tak výrazné, že ji symbolizuje sama smrt. Od živého, činného života ke smrti! Jak pozoruhodný obraz! Nikdo v tomto nemusí být oklamán. Pokud jste tuto proměnu neprožili, nemějte klidu. Hledejte Pána celým svým srdcem. Učiňte z toho nejdůležitější záležitost svého života.

Jan 3:7-10 ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. ⁸Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho zvuk, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ ⁹Nikodém mu odpověděl: „Jak se to může stát?“ ¹⁰Ježíš mu odpověděl: „Ty jsi učitel Izraele, a toto nevíš?“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 227.3 Duch Kristův se zjeví ve všech, kdo se narodili z Boha. Mezi těmi, které ovládá jeho Duch, nemohou vznikat spory a hádky.

Římanům 6:2-4,6-7 ²...Jak bychom my, kteří jsme hříchu zemřeli, v něm ještě mohli žít? ³Což nevíte, že my všichni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, jsme byli pokřtěni v jeho smrt? ⁴Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života... ⁶A víme, že náš starý člověk byl spolu s ním ukřižován, aby tělo hříchu bylo zbaveno sil a my už hříchu neotročili. ⁷Vždyť ten, kdo zemřel, je zproštěn [ospravedlněn od] hříchu.

COL – Kristova podobenství 312.3 Toto je projev skutečného obrácení. Žádné vyznání nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 504.2 Samotné vyznání křesťanské víry není k ničemu. Jména jsou sice zaznamenána v pozemských církevních knihách, ale ne v knize života.

RH – časopis Review and Herald, 29. března 1906, odst. 4 Lidé se mohou obracet od jedné nauky k druhé, a přesto nemusí vědět nic o významu slov: „Také vám dám nové srdce.“ Pouhé přijetí nových teorií nedává člověku nový život, i když třeba vstoupil do církve, která je založena na pravdivém

základu. Spojení s církví nenahrazuje obrácení. Mít jméno zapsané v církevním registru nemá nejmenší hodnotu, pokud nedojde ke skutečné proměně srdce.

RH – časopis Review and Herald, 29. března 1906, odst. 5 Tato otázka je závažná a je třeba se jí plně zabývat a uvědomit si její význam. Lidé mohou být členy církve. Mohou pracovat v duchovní oblasti, ... a přesto zůstat neobrácení. Jsou lidé, kteří o náboženských záležitostech píšou. Ačkoliv rádi obhajují křesťanství, mohou být přesto neobrácení. Někdo může kázat příjemná, zábavná kázání, ale co se týče opravdové životní zkušenosti, může být od Krista velmi vzdálen.

GC – Velký spor věků 468.2 Naděje ve spásu je přijímána bez radikální proměny srdce nebo nápravy života. Rozmáhá se tudíž povrchní obrácení a k církvi se připojují zástupy těch, kteří nikdy nebyli spojeni s Kristem. (srv. VDV 306.4)

ST – časopis Znamení doby, 1. února 1883, odst. 16 Přijímání členů, u kterých nedošlo k obnově srdce a nápravě života, je pro církev zdrojem slabosti. Tato skutečnost je často přehlížena. Někteří duchovní či sbory si tak touží zajistit nárůst počtu členů, že nepřinášejí věrné svědectví o nekřesťanských zvycích a praktikách. Příjemci pravdy nejsou vedeni k tomu, že ačkoli se nazývají křesťany, ve svém počínání nemohou být bez obav světskými lidmi. Až dosud byli satanovými poddanými, od této chvíle mají být poddanými Kristovými. O změně vůdců musí vypovídat jejich život. Veřejné mínění upřednostňuje formální vyznání křesťanství. K tomu, aby člověk na sebe navlékl formu zbožnosti a nechal se zapsat do církevních listin, je zapotřebí jen málo sebezapření nebo sebeobětování. Proto mnozí vstupují do církve, aniž by se nejprve spojili s Kristem. V tomto ohledu satan vítězí. Takto obrácení křesťané jsou jeho nejschopnějšími spolupracovníky. Slouží jako návnada pro ostatní lidi. Jsou falešným světlem, které vábí nepozorné do záhuby. Nadarmo se lidé snaží lidem ze světa učinit cestu křesťana širokou a příjemnou. Bůh nerovnou a úzkou cestu neuhlazuje ani nerozšiřuje. Chceme-li vstoupit do života, je třeba kráčet stejnou cestou, jakou krácel Ježíš a jeho učedníci – cestou pokory, sebezapření a sebeobětování.

Marek 8:34b [Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.](#)